

Juli 1868

OPHAVSPERSON/NØGLEPERSON

H.C. Aggersborg, Pauline Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:
Note

Omtalte personer:
Georgia Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 8 nr. 04

DOKUMENTINDHOLD

Digt til minde om Georgia Skovgaard i anledningen af hendes død. Ifølge Mappe 8 nr. 3 er det skrevet af Pouline.

TRANSSKRIFTION

Fru Georgia Skovgaard født Schouw.

O, tunge Sorgensbud! O bittre skaal!
Saa ung og Timeglasset alt udrundet.
Bortkaldt fra dem der var Dit Hjertes Lyst,
Fra al den Kjærlighed der holdt Dig bunden.

Der straalte fra Dit Øjes dybe Grund
En stille Klarhed som naar Stjerner tindre;
Den kom fra Troens Perle i Din Sjæl,
den kom fra Skjønhedsvældet i Dit Indre.

Den skinned' liflig i den Arnes Ly,
I fattigst Vraae den standsed' mangel Klage,
den vækked' Tankens Blomst i Dine smaae,
gav Liv og Kraft til ham som staaer tilbage.

Ja, han forstod Dit Øjes stille Sprog,
som i Dit Ord den fulde Sandheds Kjerne.
I Konstens og Naturens Helligdom
den fulgte ham, Du var hans klare Stjerne.

Nu er Du skjult for ham bag dunkle Sky,
Den lyse Bane gik imod det Høje;
Nu stirrer han, nu stirre dine Smaa
med længselsgraad i deres trætte Øje.

●2●

Gud lad ei Korset rent dem bøje ned,
Lad Frelsens dyre Draabe Vunden lindre!
Da venter gjennem Graadens Taagenet
hin stille Klarhed – som naar Stjerner tindre.

+

Den Georgia Krogaard paa Schonen

O, lange Sorgenstund! o bitter Smert!
Saa ung og Timglaspet alt udsundet!
Portvalet fra dem der var det sjæfertes Lyst,
Fra al den Sjerlighed der holdt sig bunden.

Nu straalte fra det Øjes dybe Grund
En stille Klarhed som naar stjerner lindre;
Nu kom fra Troens Perle den Guld,
Nu kom fra Skjønhedensoldet i det Andre.

Nu skinnede' blis og den Arme Høj,
I faldt og Maas den slunkede' mangen Klage,
Nu vakkede' Tankens Klemme i dine Smaaes
Gav Liv og Kraft til ham som staaer tillage.

Ja, han forstod det Øjes stille Sprog,
Som i det Ord den fulde Sandheds Sjæle,
I Kunstens og Naturens Hellegdom
Du fulgte ham, Du var hans klare Stjerne.

Nu er Du skjult for ham bag dunkle Sky,
Den lyse Bane gik imod det Høje,
Nu stirrer han, nu stirre dine Smaa
Med længselsgraad i deres troste Øje.

Gud Lad et Korset rent dem boje ned,
Lad Frelsens dybe Maale Vunden lindre!
Der venter gjen nem Graadens Taaen net
Den stotte Klarhed - som naar Sjerner tindre.